

Neamului Valah Strigare

Vasile Militaru

Frați Valahi din patru unghiuri, frați de viață Geto-Dacă,
Frați pe care nici o liftă n'a putut robi să ne facă, -
Iată-ne azi robi sub lifta unui Neam care, din lume,
Vrea pe veci să ne sugrume,
Să se șteargă dintre Neamuri strălucitul nostru nume!...

Dar, mai cruzi ca lifta neagră care azi, prin vicleșug,
Ne-a'njugat - plăvani la jug, -
Sunt acei câțiva nemernici, frați de sânge, scoși din minti
De-ai trădărilor "argintii",
Cari, de zornăitul dulce, nu mai pot nimic s'audă
Din cât gême țara toată cu de lacrămi geana udă!...

Toți acestia, - o droae de nemernici care vor
Nimicirea Țării lor, -
S'au făcut, în mâna liftei, crunte "Coade de Topor",
Și s'au năpustit cu ură, fâlfâind drapele roșii,
Să doboare tot ce'n veacuri au păstrat mai drag strămoșii!...

Vor, vânduții fără inimi, - îndemnați de-a liftei gloată, -
Să ne-aprindă Țara toată;
Nu mai vor s'avem tezaur
În altare pe Iisus;
Ticăloșilor li-i sete de mărireia lor, de aur; Drojdia se vrea de-asupra; putregaiul se vrea sus;
Sufletele lor de fiară
Nu mai au nimica sfânt;
Ei vor "patria" să piară,
"Dumnezeu" să fie frânt;
Să fim toți o biată turmă fără drepturi, nici cuvânt!...
Să nu mai avem din toate, sub tâlharii bolșevici,
Decât jug și plâns în gene, umilinți, scuipat și bici;
Soarta nației române s'o păstreze lifta 'n mâna
Viermii toți s'ajungă 'n slavă, iar luceferii'n țărână;
Și, sub tirania gloatei care-și 'naltă pumnul strâns,
Să ni-se topeasă ochii potopiți de-atâta plâns?...

Frați Valahi - cu glas de tunet, ne-a strigat un mare "Mag"
Să ne facem toți o stâncă sub al Țării noastre steag;
S'alungăm "semănătorii de ruine și pustiu",
Care vor s'arunce Neamul în mormânt fără sicriu!
El a plâns pe culmea 'naltă, când a bucumat aprins,
Neamului aproape 'nvins,

POEZII ONLINE

Şi-al său bucium l-a dus vântul, prelungit, din stâncă'n stâncă;
L'au fost auzit şi morţii din dormirea lor adâncă:
Fraţi Valahi, chemarea-i sfântă, voi n'aţi auzit-o încă?!...

Cine să te mai trezească, Neam robit de-atâtea Iude,
Dac' auzul tău nici glasul Magului nu-l mai aude?!
Cum să nu ne facă robi,
Ca pe nişte boi neghiobi
Cei misi: "semănătorii de pustiu şi de ruine",
Când nici ţie nu ţi-e milă de moşia ta, de tine?!

Cum n'ar împroşa tâlharii
Cu noroi pe toţi "stegarii",
Tot ce-avem mai drag, mai sfânt;
Cum nu ne-ar scuipa obrazul, şi pe morşii din mormânt,
Când, cu nepăsare, toţi
Ne uităm mereu la gloata de misi vânduţi, de hoţi,
Făr'a ridica un deget, - ca un hoit ce zace'n glod,
Şi din care viermii lacomi, liniştiti, în voe rod?!

O, vă veţi trezi odată, fraţi Valahi, dar prea târziu,
Când va fi aproape gata groapa cea fără sicriu,
În adâncul cărei Neamul aruncat va fi de viu!...octombrie 1937